

NAJIN OTOŽNI RONDINO

Valentin Cundrič

Z neba naletava čas
kot pozimi sneg.
Nobene gazi ni v nekoč,
prazni so čolni spomina.

So pota navzgor —
za ptice,
ne pa za naju,
ki si bereva utrujenost
in zapuščenost z rok.
In zatočišče je na obali
za bele pene,
za peščeno sago,
ne pa za naju,
ki nisva pestiča
na veji voda.

In je smrt
za brezzobe kamne,
ne pa za naju,
ki nama bodo solze
odplivkale srce.

In je usmiljenje
za otroke,
ni ga pa za naju,
ker naju stiskajo okovi
večnih mrakov.

Z neba naletava čas
kot pozimi sneg.
Tako je bilo, tako mora biti.
Rodijo se tudi ljudje
brez lestve do sonca
v sebi...